

KOMÜNİST TOPRAKLARDA BİR İSLAM TOPLUMU: DOĞU TÜRKİSTAN

1.BÖLÜM

KOMÜNİST ÇİN DOĞU TÜRKİSTAN'A GÖZ AÇTIRMİYOR

Çin'in en batı noktasında yer alan Doğu Türkistan yaklaşık iki asırdır işgal altındadır ve özellikle son elli yıldır komünist Çin yönetiminin despot rejimi altında ezilmektedir. Doğu Türkistan Müslümanlarının bekledikleri yardım ise dünyanın dört bir yanındaki vicdanlı insanlar için son derece kolaydır: Bu komünist zulmün sona ermesi için fikri bir mücadele yürütülmesi ve yaşanan zulmün tüm dünyaya duyurulması için çaba sarf edilmesi...

Çin, 20. yüzyıla, İngiltere, Fransa, Almanya, Japonya ve Rusya gibi ülkelerin baskıları altında ezilmiş ve paramparça olmuş bir imparatorluğun kalıntıları üzerinde girdi. Ülkede imparatorluk rejimi yıkıldıktan sonra, on yıllar boyunca güçlü bir merkezi otorite kurulamadı. Ancak 1949 yılında iktidara gelen Komünist Parti ile birlikte, Çin kısa sürede büyük bir korku rejimine dönüştü. Bu dönüşüm sürecinde on milyonlarca insan söz konusu kanlı ideolojinin baskıcı ve totaliter uygulamaları nedeniyle hayatını kaybetti. İktidarını ancak şiddetle muhafaza edebilen ve komünizmin belki de en acımasız ve en vahşi uygulamasını yürürlüğe koyan Çin Komünist Partisi, tüm Çin halkı için tek tip bir yaşam ve düşünce tarzı belirledi. Bu dönem boyunca, komünist iktidarın kurallarına uymayanlar ise acımasızca yok edildi.

KOMÜNİST ÇİN'İN DOĞU TÜRKİSTAN DÜŞMANLIĞI

Söz konusu komünist vahşetin en çok hedefi olan bölge ise, Uyurlu Müslüman Türklerin yaşadığı Doğu Türkistan'dır. Çin'in en batı noktasında yer alan Doğu Türkistan yaklaşık iki asırdır işgal altındadır ve özellikle son elli yıldır komünist Çin yönetiminin despot rejimi altında ezilmektedir. Doğu Türkistan, Çin'in propagandaları neticesinde dünya kamuoyu tarafından 'Xinjiang' -Sincan- (Çince "yeni kazanılmış topraklar") olarak tanınmaktadır ve çoğu insan bu topraklarda yaşanan insanlık dramından habersizdir. Oysa nüfusun çoğunluğunu Uygur kökenli Müslümanların oluşturduğu Doğu Türkistan'da, Çin Komünist Partisi tarafından, Çin'in hiçbir bölgesinde yaşanmayan boyutlarda şiddet ve baskı uygulanmaktadır. İşkence, idam, çalışma kampları, dini baskı Doğu Türkistan'da uzun yıllardır günlük hayatın bir parçası haline gelmiştir. (www.doguturkistan.com)

Müslümanlar sadece dinlerini yaşamak istedikleri için tutuklanmakta, işkenceleri ile ünlü Çin hapishanelerinde aylar, hatta yıllar boyunca tutulmakta, özgürlük ve demokrasi taleplerini dile getirenler acımasızca idam edilmektedir. Bunun yanı sıra Çin'in asimilasyonist politikaları Doğu Türkistan'ın çoğunluğunu oluşturan Müslümanların, dillerini konuşmalarını, kültürlerini devam ettirmelerini engellemekte ve hatta diledikleri kadar çocuk sahibi olmalarını bile yasaklamaktadır. Doğu Türkistan müslümanlarının hacca gitmelerine, oruç tutmalarına ve namaz kılmalarına engel olunmaktadır. Bu baskılar komünist ideolojiyle yakından bağlantılıdır.

KOMÜNİSTLERİN MATERİYALİST DÜNYA GÖRÜŞÜ

Materyalist bir dünya görüşüne sahip olan komünist ideolojiye göre, tek mutlak varlık maddedir ve tarihi, ekonomik ve sosyolojik süreçler de dahil olmak üzere gelişen her türlü olay maddenin farklı formlarının bir yansımasıdır. Buna göre herşey sürekli bir değişim ve gelişim içerisinde. Ve bu gelişimin itici gücü çatışmadır. Tüm evren gibi insanlık tarihi de çatışma sayesinde gelişmiş, insan bu çatışma sayesinde ilerlemiştir.

Gelişmek için sürekli çatışmanın olması gerektiğini savunmak ise, gerçekte insanlığı tamamen ortadan kaldırmaya doğru bir adım, sonu gelmez bir kan dökme kuyusudur. Bu durumda, bu ideolojilerin takipçileri sürekli birbirleri ile çatışır, birbirlerine zulmeder, ilerleme adı altında birbirlerinin kanını dökerler. Allah'ın insanlara emrettiği sevgi, saygı, fedakarlık, paylaşma gibi insani duygular, özlenen barış ve huzur ortamı tamamen ortadan kalkar. Hatta bu gibi ulvi özelliklerin toplumun ilerlemesinin önünde engel olduğu düşünülür. Bu ideolojiyi Çin'de hayata geçiren Mao Tse-Tung, ardında 60 milyonu aşkın ölü, on milyonlarca işkence görmüş insan ve acımasız bir toplum bırakmıştır. (Mao döneminde yaşanan vahşetle ilgili daha detaylı bilgi için bkz. [Komünizm Pusuda](#), Harun Yahya, Vural Yayıncılık, 2001).

Komünizmin en önemli unsurlarından biri olan çatışmacılık, insanları bir tür gelişmiş hayvan olarak gören Darwinist düşünce ile birleşince ortaya milyonlarca insanın ölümüne, bir o kadarının da hayatlarının karamasına neden olan vahşetler çıkmıştır. Bu nedenle Mao ve onun takipçileri, birer hayvan sürüsü olarak gördükleri halkın çektiği acılardan hiçbir şekilde etkilenmemiş, bunu doğanın makul ve normal bir işleyişi olarak görmüşlerdir. (www.dinsizliginkabusu.com)

Mao'nun, komünizme muhalif olanları Darwinist önyargı ile hayvan olarak kabul edişi, Harvard Üniversitesi'nden tarihçi James Reeve Pusey'nin China and Charles Darwin (Çin ve Charles Darwin) adlı kitabında şöyle vurgulanır:

Mao Tse-Tung 1964 yılında, **bütün aşağılık hayvanlar yok edilecektir** diye tehdit savurmuştu. Bununla düşmanlarını insanlıktan çıkarıyordu, bu kısmen Çin geleneğindeki abartıya, kısmen de Sosyal Darwinist realizme dayanıyordu. Aynen anarşistler gibi, **devrime tepki duyanları evrimsel başarısızlıklar olarak görüyor ve soylarının tükenmesini hak ettiklerini düşünüyordu**. Halkın düşmanları insan değildi ve insan olarak muamele görmeyi hak etmiyorlardı.¹

İşte Mao'nun, Darwinist hezeyanları nedeniyle "insanca muameleyi hak etmediğini" düşündüğü toplumlardan birisi de Doğu Türkistan Müslümanları idi. Çünkü Doğu Türkistan halkı inancı gereği komünizme şiddetle karşı çıkıyordu. Ancak bu haklı tepkilerinin karşılığını son derece acımasız bir şekilde aldılar. Halen baskı ve esaret altında yaşayan Doğu Türkistan, milyonlarca evladını komünist rejime şehit verdi. Yüz binlerce Müslüman Çin hapishanelerinde işkence gördü, evlerinden sürüldü, topraklarını terk etmek zorunda bırakıldı. (Detaylı bilgi için Bkz., [Komünist Çin'in Zulüm Politikası ve Doğu Türkistan](#), Harun Yahya)

Tüm bunların yanında Çin, Doğu Türkistan'ı, her türlü iletişim imkanını kısıtlayarak dünyaya kapalı bir bölge haline getirmekte ve bölgede yaşanan insanlık dramının tüm boyutları ile öğrenilmesini engellemektedir. Ancak bu, Doğu Türkistan'da ezilen ve zulüm gören masum insanları unutmak ve bu konuda duyarsız davranmak için geçerli bir mazeret değildir. Bu nedenle Doğu Türkistan konusunda dünyaya hakim olan bu sessizliği ortadan kaldırmaya yönelik her türlü fikri çaba son derece önemlidir. Kapalı kapılar ardında yaşanan insanlık dışı olayların tüm boyutları ile gözler önüne serilmesi, hem bu mazlum halkın sesini duyurmasına vesile olacak, hem de dünya kamuoyunun dikkatini bu konuya çekecektir. Allah bir Kuran ayetinde, **"Sizden; hayra çağıran, iyiliği (marufu) emreden ve kötülükten (münkerden) sakındıran bir topluluk bulunsun. Kurtuluşa erenler işte bunlardır."** (Al-i İmran Suresi, 104) diye bildirmiştir. Her Müslüman bu ayette örnek gösterilen topluluğun bireylerinden biri olabilmek için ciddi bir çaba harcamalıdır. (www.harunyahya.org)

1) James Reeve Pusey, China and Charles Darwin, s. 455 2)

2. BÖLÜM

DOĞU TÜRKİSTAN'IN ÖNEMİ KOMÜNİST ÇİN, DOĞU TÜRKİSTAN'I KAYBETMEK İSTEMİYOR

Coğrafi yapının da sebep olduğu siyasi oluşumlar neticesinde bugün Batı ve Doğu olarak ikiye ayrılmış olan Türkistan toprakları üzerinde, Çin'in çok önemli planları vardır.

İki bin iki yüz yıllık geçmişi ile Türkistan toprakları, dünyanın en önemli ve köklü medeniyetlerine ev sahipliği yapmıştır. Batıda Hazar Denizi ve Ural Dağları'nın güney kısmına, kuzeyde Sibirya'ya, güneyde İran, Afganistan ve Tibet'e, doğuda Çin ve Moğolistan'a sınır olan Türkistan, oldukça geniş bir sahaya sahiptir.

Bugün, Kazakistan, Kırgızistan, Tacikistan, Özbekistan ve Türkmenistan'ın dahil olduğu bölge Batı Türkistan olarak anılmakta, iki asırdır Çin'in esareti altında bulunan bölge ise Doğu Türkistan olarak adlandırılmaktadır. Doğu Türkistan'ın coğrafi ve stratejik olarak taşıdığı önemi anlamak için ise, Çin'in bu topraklara olan ilgisini göz önünde bulundurmak gerekir. (www.doguturkistan.com)

1700'lerin ortalarında Çin istilasına uğrayan Doğu Türkistan, kısa aralıklarla bağımsızlığını elde etti. Ancak dünya ve bölge siyasetinde yaşanan değişimler Doğu Türkistan'ın bağımsızlık özleminin gerçekleşmesine engel oldu. Yaklaşık 10 milyon km² yüz ölçümüne sahip olan Çin, 2 milyon km²'lik yüz ölçümü ile dünyanın dev ülkelerinden biri olan Doğu Türkistan'da uyguladığı baskı ve tecrit politikalarıyla bir halkı toptan imha etmeye çalıştı.

Dünya kamuoyunda çok az bilinen bu zulmün detaylarına girmeden önce, Doğu Türkistan'ın tarihi, jeo-stratejik ve jeo-politik konumu üzerinde durmak gerekir.

DOĞU TÜRKİSTAN

Tarihi MÖ 200'lü yıllara (Göktürkler ve Hunlar dönemine) kadar dayanan Türkistan toprakları, tarihin ilk dönemlerinden beri Türklerin ana yurdu, bin yıldan beri de İslam toprağıdır. Tarih boyunca Türkistan adı ile bir devlet veya hanlık kurulmamış olmasına rağmen, Orta Asya'nın büyük bölümünü oluşturan söz konusu alan, eski çağlardan beri Türklerin yerleşim merkezi olduğu için Türkistan olarak adlandırılmıştır. Özellikle de araştırmacılar tarafından tarihin ilk medeniyet merkezlerinden biri olduğu belirtilen Doğu Türkistan, jeo-stratejik konumu itibarıyla Batı ve Doğu kültürlerinin kaynaştığı bir alan olmuştur. Özellikle Hakan Satuk Buğra'nın İslam'ı kabul etmesinin ardından 751-1216 yılları arasındaki dönem Doğu Türkistan'ın altın devri olarak bilinir. Medreseleri ve öğretim kurumları ile ünlenen Türkistan, bu dönem boyunca dünyanın dört bir yanından gelen öğrencileri misafir etmiş, tarihe yön veren devlet ve bilim adamları yetiştirmiştir. Bu bölgeden dünyanın dört bir yanına göç eden Türkler ise İslam'ı dünyanın çeşitli ülkelerine taşımışlardır. (www.turkislamlkulturu.com)

ÇİN'İN İDDİASI GERÇEK DEĞİLDİR

Çin'in, Doğu Türkistan halkına karşı yaptığı insan hakları ihlallerini ve zulmü gizlemek için uluslararası arenada öne sürdüğü iddialardan biri, bu bölgenin "Çin topraklarının bir parçası olduğu", dolayısıyla da Doğu Türkistan'da yaşananların "Çin'in iç meselesi sayılması gerektiği" iddiasıdır. Oysa tarihi kaynaklar bu iddiayı yalanlamaktadır. Bunların başında Çinlilerin, diğer milletlerden kendilerine karşı yönelen saldırıları engellemek için inşa ettikleri Çin Seddi gelmektedir. Tarihte ilk defa Çinliler ile bölgede yaşayan diğer milletler arasındaki resmi sınırı bu set oluşturmuştur. Ve Doğu Türkistan Çin'in tarihi sınırları olarak kabul edilen bu setin dışında kalmaktadır.¹

ÇİN'İN DOĞU TÜRKİSTAN ÜZERİNDEKİ ISRARI

Doğu Türkistan, Çin'in, Taklamakan Çölü'nün ilerisinde ve setin arkasında kalan tek toprağıdır ve bu yönüyle Çin'in Batıya açılan penceresi konumundadır. Coğrafi konumun siyaset üzerindeki etkisi ve coğrafi olarak avantajlı bölgelerin stratejik olarak da avantajlı olmaları gerçeği, Doğu Türkistan'ı Çin için vazgeçilmez hale getirmektedir. Bu nedenle Çin, işgal ettiği Doğu Türkistan topraklarından çekilmek ve burada bağımsız bir devlet kurulmasına izin vermek yerine, baskı ve şiddetle yerli halka işgali kabul ettirmeye çalışmaktadır. Bir yandan da haber alma ve iletişim özgürlüğü de dahil olmak üzere her türlü özgürlüğü ortadan kaldırıp, Doğu Türkistan'ı kapalı bir kutu haline getirerek, bölgeyi mümkün olduğunca dünya gündeminden uzak tutmaktadır. (detaylı bilgi için Bkz., [Komünist Çin'in Zulüm Politikası ve Doğu Türkistan](#), Harun Yahya)

Çin'in en batı noktasını oluşturan bu topraklar, Soğuk Savaş döneminde Çin tarafından, Sovyet tehdidine karşı tampon bölge olarak kullanılmıştır. Bu yönüyle Çin'in söz konusu topraklar için atacağı her türlü adım, hem kendisinin hem de bölge ülkelerinin güvenliğini ve istikrarını doğrudan ilgilendirmektedir. Şu anki konumuyla Rusya, Çin için artık ciddi bir tehlike teşkil etmiyorsa da, Çin, "Halkın Kurtuluş Ordusu" (PLA) olarak adlandırılan silahlı kuvvetlerine bağlı kara ve hava kuvvetlerini bölgede tutmakta ve nükleer füzelerinin büyük kısmını da burada muhafaza etmektedir. Elbette PLA birliklerinin Doğu Türkistan'da varlığını devam ettirmesinin diğer bir önemli nedeni de, Müslüman halkı gerektiği gibi kontrol altında tutabilmektir. (www.harunyahya.org)

Ancak Çin'in Doğu Türkistan'a olan ilgisini sırf jeo-stratejik kaygılarla açıklamak mümkün değildir. Bu bölge aynı zamanda zengin yeraltı kaynaklarına sahiptir ve toprakları da çok verimlidir. 21. yüzyılın Kuveyt'i olarak da anılan Doğu Türkistan, petrol, doğal gaz, uranyum, kömür, altın ve gümüş madenlerinin bolluğu ile dikkat çekmektedir ve bu yönü ile Çin'in en önemli hammadde kaynaklarından biridir. Yetkililer tarafından, 2005 yılında Doğu Türkistan'ın petrol ve doğal gaz üretiminde Çin'in ikinci önemli merkezi haline geleceği bildirilmektedir. Özellikle Doğu Türkistan'ın orta bölgesinde yer alan Tarım Havzası'nın geniş petrol rezervlerine sahip olduğu düşünülmekte ve bu yönde araştırmalar devam etmektedir. Bu özelliğinden dolayı "Umut Denizi" olarak adlandırılan Tarım Havzası'nın 10.7 milyar ton petrol kapasitesi olduğu tahmin edilmektedir.² Jeologların şu ana kadar yaptıkları araştırmalar ise 300 milyon ton petrol ve 220 milyar metre küp doğal gaz kapasitesi olan 13 yatak ortaya çıkarmıştır.³

Zengin doğal gaz, kömür ve bakır yatakları da bu bölgeyi Çin ekonomisi için vazgeçilmez kılmaktadır. Kızıl Çin topraklarında çıkarılan 148 çeşit madenin 118 çeşidi Doğu Türkistan topraklarında yer almaktadır. Bu da Çin'in toplam maden ocaklarının %85'ini oluşturur. Bunların arasında kalitesi ve yüksek kalori değeri ile ünlü olan kömürün ayrı bir yeri vardır. Çin'in toplam kömür rezervinin yarısını oluşturan Doğu Türkistan kömür madenlerinin rezervi 2 trilyon ton olarak hesaplanmaktadır. 2000 yılı sonlarında yapılan bir araştırma ise Çin'in en zengin bakır yataklarının Doğu Türkistan'da olduğunu ortaya çıkarmıştır. Çin'in diğer bölgelerinin bakır açısından zayıf olduğu ve Çin'deki tüm bakır yataklarının ülkenin ihtiyacının yarısını bile karşılayamadığı bilinmektedir. Doğu Türkistan'daki bakır madenleri, Çin'in gözünde Doğu Türkistan'ı daha da değerli hale getirmektedir.⁴

1) Owen Lattimore, Studies in Frontier History, London 1962, s. 59

2) China Daily, 26 Nisan 1999

3) China Daily, 4 Ocak 1999

4) www.uyghuramerican.org/economy/chinaonlineoct62000.html

3.BÖLÜM

KOMÜNİST ÇİN'İN İSLAM KARŞITLIĞI KOMÜNİST ÇİN, TOPRAKLARINDA İSLAM'I İSTEMİYOR

Yazı dizimizin dünkü bölümünde Doğu Türkistan'ın Çin açısından stratejik ve ekonomik olarak çok büyük bir öneme sahip olduğunun üzerinde durduk. Ancak Doğu Türkistan'da dindar Müslümanların sık sık gözaltına alınmaları, dinlerini gerektiği gibi yaşamalarına izin verilmemesi ve din adamlarına uygulanan baskı, bu şiddet politikasının çok daha derin bir nedeni olduğunu aklılara getirmektedir. Herşeyden önce bu, Kızıl Çin'in Doğu Türkistan'daki İslami varlıktan büyük endişe duyduğu anlamına gelmektedir.

Çin'de İslam dinine ve Müslümanlara yönelik saldırıların kökeni eski dönemlere dayansa da, bunun sistemli bir zulüm ve hatta soykırım politikasına dönüşmesi komünist rejimin kurulmasıyla başladı. 1949'da Mao'nun Çin Halk Cumhuriyeti'ni kurması ile birlikte, öncelikli hedef her türlü İslami unsur oldu. Camilerin, mescidlerin, medreselerin ve dini eğitim veren kurumların kapatılması ile başlayan din düşmanlığı, açık bırakılan ibadethanelere Mao'nun resimlerinin asılması ve Müslümanların bu resme saygı göstermeye zorlanmaları ile iyice doruğa tırmadı. Bu dönemde 29 bin cami kapatıldı.¹ Bundan sonraki aşama ise özellikle din adamlarının, mesnetsiz iddialara ve düzmece suçlamalara dayanılarak gözaltına alınmaları oldu. Bu kişilerin bir kısmı hemen idam edilirken, 54 binden fazla din adamı da bir ömür boyu Çin toplama kamplarında, son derece ağır koşullarda zorunlu işçi olarak çalıştırıldı.² (www.doguturkistan.com)

Bu dönem boyunca din adamlarına fiziksel işkencelerin yanı sıra, manevi işkenceler de yapıldı. Örneğin din adamları meydanlara toplandı, Mao'nun sözde "ilah" olduğunu kabul ettiklerini ikrara zorlandılar. Halktan ölümlerini yakmaları gibi İslam anlayışının dışında uygulamalar yapmaları istendi. Kapatılan camiler ise askeri kışla, depo veya sinema, tiyatro gibi eğlence yerleri olarak kullanıldı. Cuma ve teravih namazları da dahil olmak üzere her türlü toplu ibadet yasaklandı, geride kalan birkaç camide ibadetlerini yerine getirmeye devam eden Müslümanlara ağır vergiler kondu. Bu camilerin onarım ve bakımı için kullanılacak bağışlara ve din adamlarının her türlü mal varlıklarına komünist yönetim tarafından el konuldu. Kuran öğrenmek ve öğretmek tamamen yasaklandı. Dini eserler evlerden toplandı. Arapça metinler, pek çok tarihi el yazması kitap da dahil olmak üzere yakıldı.³

Bugün de Değişen Birşey Yok!

Çin'de 18 yaşından küçüklere dini eğitim gerek evde gerekse okulda kanunen yasaktır. İslam ülkelerinin baskısı neticesinde bazı dini okullar açılmışsa da buralarda **İslamiyetten çok Marksizm, Leninizm ve Maocu fikirler okutulmaktadır**. Bu din okullarında görevli öğretmenlerin hepsi komünist ve ateisttir. Gençler dini bilgidен mahrum olarak büyütülmektedirler. Diğer okullarda ise din sanki unutulması gereken veya Çin halkının alt tabakalarındaki insanlar tarafından benimsenmiş iptidai bir inançmış gibi öğretilmektedir. Bu durum gençleri dini inançtan hızla uzaklaştırmaya başlamıştır. Hükümet, Müslümanların faaliyetlerini çok sıkı kontrol etmektedir. Çin'deki İslam cemiyetinde görev yapanların çoğu komünisttir... Komünistler, İslamiyeti, İslam ülkeleriyle olan ilişkisini geliştirebilmek için bir araç olarak kullanmaktadır.⁴

Burada hemen belirtmek gerekir ki, Çin Komünist Partisi'nin kullandığı din aleyhtarı söylem, yeni bir iddia değil, asırlardır inkarcılar tarafından kullanılan klasik bir alay ve iftira üslubudur. Kuran'da Hz. Nuh'a karşı çıkan inkarcıların da, "... **Biz seni yalnızca bizim gibi bir beşerden başkası görmüyoruz; sana, sığ görüşlü olan en aşağılıklarımızdan başkasının uyduğunu görmüyoruz...**" (Hud Suresi, 27) diyerek, dindarları küçümsemeye çalıştıkları bildirilmiştir. (www.harunyahya.org)

Doğu Türkistan'da sadece dinlerini yaşadıkları ya da yaşamak isteyen insanlara İslamı öğrettikleri için binlerce insan tutuklanmış ve işkence görmüştür. Gözaltına alınan din adamlarının suçlandıkları konular ise çok dikkat çekicidir. Örneğin 28 Ekim 1999'da gözaltına alınan ve ağır para cezasına çarptırılıp görevinden alınan Hotan'daki Oybağ Camisi'nin İmamı Mehmet Ali'nin suçu, dini, Komünist Parti'nin dikte ettirdiği şekilde öğretmemektir. İmam Mehmet Ali'nin suç duyurusunda işlediği "suçlar" şu şekilde sıralanmıştır:

Görevi boyunca **İmam Mehmet Ali, Komünist Parti'nin kurallarını öğrenmemiş, öğretmemiş ve uygulamamıştır**. Din İşleri Başkanlığı'nın talimatlarını görür gibi yapmış, ancak Başkanlığın organize ettiği çalışmalara ve eğitsel faaliyetlere katılmamıştır... Kimliği belirsiz kişilerin camide kalmasına izin vermiştir...⁵

Doğu Türkistan'da Kızıl Terör ve İşkence

Bölgede 1 milyon kadar askerini silah altında tutan Çin, Doğu Türkistan'da Müslümanların attığı her adımı kontrol etmektedir. Yollarda kurulmuş olan askeri denetim noktalarında tüm araçlar tek tek durdurulup içleri aranırken erkekler hakarete uğrayıp tartaklanmakta, Müslüman kadınlar ise tacize uğramaktadır. Çin'in baskısı, yolların

tutulması veya askeri birliklerin sık sık evlerde arama yapması ile de sınırlı değildir. Japonya'da yayınlanan *Mainichi Daily News* gazetesi bu ağır baskıyı 29 Haziran 2000 tarihli sayısında şöyle aktarmıştır:

(Doğu Türkistan'da) Çin'in denetimi gün geçtikçe artmakta ve daha da dayanılmaz bir hal almaktadır. Halkın Kurtuluş Ordusu her yerde. İletişim sınırlı ve polis denetiminde yapılabiliyor. Çok az köyde telefon var ve bu hatların hepsi dinleniyor. Bir kişi sadece boş bir şüphe üzerine yıllar boyunca tutuklu kalabiliyor.⁶

Çin genelinde olduğu gibi Doğu Türkistan'da da idamlar devam etmekte, genelde hiçbir delili olmayan suçlamalarla, sadece şüpheye dayanılarak masum insanlar katledilmektedir. Çin'de mahkemeler demokratik ülkelerdeki gibi bağımsız olarak işlememekte, Çin Komünist Partisi'nin siyasi amaçları çerçevesinde hareket etmektedir. Bu nedenle de idama mahkum edilen kişilerin davaları çok hızlı görülmekte, insanlara kendilerini savunmak için yeterli süre ve imkan tanınmamaktadır. Hızla alınan idam kararı, çoğu zaman kişinin ailesinin haberdar edilmesine bile vakit tanınmadan infaz edilmektedir. Resmi rakamlara göre 1997-1999 arasında yalnız Doğu Türkistan'da 210 Müslüman idam edilmiştir, gerçek sayının ise bundan çok daha fazla olduğu tahmin edilmektedir.⁷

Komünist yönetimin, Müslüman varlığını sindirebilmek için başvurduğu yöntemlerden biri de toplu tutuklamalar ve gözaltında yapılan işkencelerdir.

Uluslararası Af Örgütü'nün 1999 yılında yayınladığı ve Doğu Türkistan'daki insan hakları ihlallerini konu alan 34 sayfalık raporda çok çarpıcı gerçeklere yer verilmiştir. Bu raporda yer alan pek çok olaydan biri de Doğu Türkistan'da tutuklu bulunan 17 yaşında bir gencin yakınlarının hapishanelerdeki koşullarla ilgili anlattıklarıdır:

Hapishane o kadar kalabalıktı ki, tutuklular küçük bir hücrede 5-6 kişi tutuluyorlardı. Hücresinin küçüklüğü geceleri uyumalarına engel oluyor, ancak nöbetleşerek uyuyabiliyorlardı. Polisler hücreleri her dolaştıklarında tutukluları dövüyorlardı. **Sorgulama için seçilen tutuklular, dayak yedikleri, dövüldükleri, bedenlerine elektrik şok verildiği özel bir sorgu odasına götürülüyorlardı. Sorgu odasında duvara monte edilmiş bir ray vardı. Bazı tutuklular tek ayaklarından veya tek ellerinden buraya kelepçelenerek asılıyor ve bu pozisyonda 24 saat bekletiliyorlardı.** Kelepçeleri çözüldüğünde ayakta bile duramaz halde oluyorlardı. **Bazılarının kerpetenle tırnakları çekiliyor, bazılarının ise tırnaklarının altına elektrik veriliyordu.**⁸ (Detaylı bilgi için Bkz, [Komünist Çin'in Zulüm Politikası ve Doğu Türkistan](#), Harun Yahya)

- 1) The Los Angeles Times, 1 Aralık 1983
- 2) The Los Angeles Times, 1 Aralık 1983
- 3) www.caccp.org/et/etiu1.html
- 4) Radio Free Europe/RL, 1.09.1986
- 5) East Turkistan Information Center, 19 Kasım 1999
- 6) Mainichi Daily News, Micheal Hoffman, World Forgets Beijing's Uighur Victims, 29 Haziran 2000
- 7) Amnesty International Raporu, 01 Nisan 1999
- 8) Amnesty International Report, 24 Nisan 1999

4.BÖLÜM

KOMÜNİZMİN GERÇEK YÜZÜ KOMÜNİZM İNSANA DEĞER VERMEZ

Komünist toplumlarda, Darwin'in evrim teorisi temel alınarak, insanlar gelişmiş bir hayvan türü olarak kabul edilir. Dolayısıyla toplum da bir hayvan sürüsü sayılır. Bu nedenle de insana değer verilmez.

16 Mayıs 1951 tarihli gizli bir belge, Mao'nun Çin'de katletmeyi planladığı insan sayısını belli bir kotaya göre belirlediğini gözler önüne serer:

Öldürülmesi gereken karşı devrimcilerden bahsederken belli bir oranın belirlenmesi şarttır. Kırsal bölgelerde bu oran genel nüfusun 1/1.000'ini geçmemelidir. Şehirlerde ise bu oran, biraz daha az olmalıdır, genel nüfusun 0.5/1.000'i uygun gözüküyor. **Örneğin 2 milyon kişinin yaşadığı Pekin'de 600'den fazla kişi öldürüldü. 300 kişi daha öldürülmesi planlanıyor. Toplam 1.000 kişi yeterli olacaktır... Hala büyük grupların öldürülmesi zaruridir ve Temmuz ayının sonuna kadar öldürmeyi planladıklarımızın 2/3'sini öldürmek için elimizden geleni yapmalıyız.**¹

Görüldüğü gibi Mao, katliamlarını planlarken, öldürülecek kişinin herhangi bir suç işlemesini zorunlu görmüyordu. İnsanları öldürmeyi, sırf topluma vereceği korku açısından gerekli görüyor ve idamların sayısını bir "kota meselesi" olarak değerlendiriyordu. Bu düşüncenin bir diğer örneğini, **"bir insanın ölümü trajedi, bir milyon insanın ölümü ise bir istatistiktir"** sözüyle ünlü olan Stalin'de de bulmak mümkündür. Komünist Stalin'in "istatistiksel" cinayetleri sonucunda, 40 milyon masum insan hayatını yitirmiştir. Komünist ideoloji için suçsuz insanları katletmek bir görevdir. (Detaylı bilgi için Bkz, [Komünizm Pusuda](#), Harun Yahya)

Çin Bebek Öldürerek Aile Planlaması Yapıyor

Çin'de ailelerin bilinçlendirilmesi ve çeşitli tıbbi yöntemlerle kolaylıkla sağlanabilecek bir planlamanın yerine, çocukların anne karnında veya doğduktan sonra katledilmesi yöntemiyle nüfus planlaması yapılmaktadır. Kuşkusuz bu, dinden uzak yaşayan, manevi değerlerini yitirmiş bir toplumun içine düştüğü duyarsızlık ve vicdansızlığın boyutunu gösteren ibret verici bir durumdur.

1998 yılında Çin'den ABD'ye iltica eden ve yaşadığı bölgede "aile planlamasından" sorumlu olan Gao Xiao Duan isimli yetkilinin itirafları tüm dünya kamuoyunun dikkatini bir kez daha Kızıl Çin'in bu ilkel uygulamasına çekti. Anlattığı olaylardan birinde 9 aylık hamile olan bir kadının evraklarının üzerinde "doğum yapamaz" ibaresi yazılı olduğu için çocuğunun nasıl elinden alındığını şöyle dile getirmişti:

Ameliyat odasında, alınan çocuğun dudaklarını nasıl emdiğini, kollarını nasıl gerdüğünü gördüm. **Bir doktor zehiri beynine enjekte etti, çocuk öldü ve bir çöp kovasına atıldı.**²

Yukarıda anlatılan vahşi nüfus planlamasının benzerleri, tarihte kendi ideolojilerini hakim kılmak, iktidarlarını sağlamlaştırmak için pek çok diktatör ve zalim yönetici tarafından uygulanmıştır. Bu zalimlerden biri de, kendi batıl dinini tanımayan ve Allah'a iman eden halkına yaptığı işkencelerle tarihe geçmiş olan Firavun'dur. Firavun da tıpkı Kızıl Çin'in inkarcı liderleri gibi, iman edenlerin sayısının artmasını ve onlar üzerindeki hakimiyetinin zayıflamasını engellemek için, bu insanları güçten düşürüp, zayıf bırakmış ve çocuklarını katletmiştir. Bu durum Kuran'da şu şekilde belirtilir:

Gerçek şu ki; Firavun yeryüzünde (Mısır'da) büyüklenmiş ve oranın halkını birtakım fırkalara ayırıp bölmüştü. Onlardan bir bölümünü güçten düşürüyor, erkek çocuklarını boğazlayıp kadınları diri bırakıyordu. Çünkü o, bozgunculardandı. (Kasas Suresi, 4)

Tiananmen Katliamı

4 Haziran 1989 tarihi, komünist Çin'in vahşetine tüm dünyanın bir kez daha tanık olduğu bir gün oldu. Pekin'in ünlü Tiananmen Meydanı'nda daha fazla demokrasi ve daha fazla özgürlük için gösteriler yapan üniversite öğrencileri karşılarında kendi devletlerinin ordusunu buldular. Çin yönetimi, karşıındakilerin henüz 19-20 yaşlarındaki kendi vatandaşları olmasını önemsemiyordu. Komünist Çin'e göre önemli olan rejimin tehlike altında olması ihtimali idi ve politbüro bu üniversite gençlerinin rejimi tehdit ettiği kanaatine varmıştı. İşte bu kanaat binlerce insanın katledilmesine, binlercesinin yaralanmasına, on binlercesinin tutuklanıp işkence görmesine neden oldu. (www.harunyahya.net)

Doğu Türkistan'da Nükleer Denemeler

Çin, 1961'den bu yana, pek çok uluslararası örgütün karşı çıkmasına rağmen, çeşitli nükleer denemelerini Doğu Türkistan'ın Lop Nor bölgesinde gerçekleştirmektedir. Bu denemeler, bölgenin doğasının tamamen tahrip olmasına, zehirli atıkların sulara karışması nedeniyle insan hayatının tehlikeye girmesine ve ekolojik dengenin bozulmasına neden olmaktadır. Binlerce hayvan bu denemeler nedeniyle telef olmuş, pek çok insan hayatını kaybetmiş ve sakat doğumların oranında büyük artış meydana gelmiştir. (www.doguturkistan.com)

Doğu Türkistan'da nükleer deneme kurbanı olanların sayısı resmi olarak belirlenememekle birlikte, yaklaşık 210 bin kişinin radyoaktif atık nedeniyle hayatını kaybettiği tahmin edilmektedir. Bilindiği gibi radyoaktif atıklar aynı zamanda kansere de neden olmakta ve Doğu Türkistan'da kansere yakalananların sayısında %10'luk bir artış olduğu kaydedilmektedir.³

SONUÇ

Yazı dizisi boyunca, bir yandan komünist Çin'in kendi halkına karşı uyguladığı zulmü, bir yandan da Doğu Türkistanlı Müslümanlara karşı yürüttüğü sessiz soykırımı delilleriyle inceledik. Çin'deki rejimin bu denli katı ve acımasız olmasının temel nedeni, Darwinist ve komünist ideolojilerdir. Çin'in serbest piyasa ekonomisini benimsemesiyle, bu ülkenin hala bir "Kızıl Tehlike" olduğu gerçeğinin değişmediğini tüm dünyaya anlatmak gerekmektedir. Pekin yönetiminin hala temel siyasi görüşü olan Maoist komünizme ve bunun fikri dayanağı olan Darwinizm'e karşı da bir kampanya yürütülmeli, bu ideolojinin Çin'de ve Kamboçya, Arnavutluk, Kuzey Kore gibi diğer ülkelerde sebep olduğu korkunç insanlık suçları gündemde tutulmalıdır. (www.darwinizminsonu.com) Bunlarla birlikte sadece Müslüman oldukları için zulüm, işkence ve katliama maruz bırakılan Doğu Türkistan'da yaşayan Uygurların bu durumu, tüm dünya Müslümanlarının üzerine bir sorumluluk yüklemektedir. Allah bir Kuran ayetinde şöyle buyurur:

Size ne oluyor ki, Allah yolunda ve: "Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu ülkeden çıkar, bize Katından bir veli (koruyucu sahib) gönder, bize Katından bir yardım eden yolla" diyen erkekler, kadınlar ve çocuklardan zayıf bırakılmışlar adına savaşmıyorsunuz? (Nisa Suresi, 75)

İnkarcı yönetimlerin ortak özelliği, kendilerine en büyük düşman olarak hak dini ve bu dini yaşayanları görmeleridir. Ve bu düşmanlıkları büyük bir öfke ve kine dönüşmekte, akıl almaz işkencelerle ve zulümlerle inananları imanlarından döndürmeye çalışmaktadırlar. Ancak tüm bunları yaparken unuttukları çok büyük bir gerçek vardır. O da her şeyin sahibinin Allah olduğu ve zaferin sonunda muhakkak Allah'ın ve inananların olacağıdır. Bu, Allah'ın kanunudur, geçmişte olduğu gibi gelecekte de üstün gelecek olanlar, Allah'ın izniyle, iman edenlerdir:

Gerçekten onlar, muhakkak nusret (yardım ve zafer) bulacaklardır." (Saffat Suresi, 172)

1) Killing by Quota, Killing for Profit: Executions and Transplants in China, www.laogai.org/reports

2) Sunday Telegraph, 14 Haziran 1998

3) Yeni Hayat, Almaty, 21 Ocak 1995